

dobijah tukaj več pisal; samo to še pristavim, da je taka laž vselej smrtni greh, s katero se izdatno škoduje bližnjiku, bodisi na dobrem imenu ali premoženju, in da mora tudi popraviti storjeno škodo, ako hoče obrekovalec ali goljuf dobiti odpuščanje pri Bogu.

5. O krivi prisegi si za sedaj le toliko zapomnite, da je to grozovito velik greh, ker lažnik, ki po krivem prisega, celo Boga samega zlorabi ter zaničuje njegovo neskončno resničnost in svetost.

6. Kdor pa se laže celo pri spovedi, ima še večji greh, kakor če bi po krivem prisegal, saj kar grešnik pripoveduje, je še bolj svečanostno, kakor da bi pripovedoval pod prisego, ker takoj v pričetku na pričo pokliče Boga, Mater božjo in vse svetnike. (O tem strašnem grehu beri natančneje svarilo v knjižici „Dobra spoved“ str. 40 id.)

Ali boš morda po vsem tem, ko bereš o laži tako strašne reči, res še misli, da je laž le kaj malega?

Pesnik.

Sedí, sedí tam majhen mož,
Mu jopič je iz dragih kož;
Kdo neki bil bi ta možák?
Gotovo bogatin — velják!
Sedí, sedí tam dan in noč —
In piše, briše na vso moč;
Kaj neki dela, Bog le zna,
Ker nič od sebe vam ne dá!
Bajè, da piše „pesmice“,
Ki krasne so in mične vse.
Da nikdo takih pisal ni —
Tako o njih se govori . . .
O ta pač „pesnik“ velik bo,
Ker že sedaj sloví takó —
Kako mu neki je ime,
Da ga spoznajo vsi ljudjé?
Ki vrlo vrlo pesni — kuje,
On Janezek se imenuje.

A. P.

